

20.12.2006

Dnro 1612/4/05

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Riitta Länsisyrjä

VELALLISELLE ANNETTAVAT SELVITYKSET ULOSOTTOPERINNÄSTÄ

1

KANTELU

Kantelija arvostelee kantelukirjelmässään Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston kihlakunnantvoudin ja avustavien ulosottomiesten menettelyä hänen velkojensa ulosottooperinnässä.

Hän kertoi, että ulosotto toimien alkamisesta tammikuusta 2000 lähtien ongelmaksi oli muodostunut hänelle osoitetun postin toimittamatta jättäminen väestötietojärjestelmän mukaiseen kotiosoitteeseen ulkomaille. Hän kertoi, että ulosottoviranomainen oli toistuvasti kieltäytynyt toimittamasta hänelle kuuluvaa postia ulkomaille ja vaatinut ns. prosessiosoitetta Suomesta. Hän oli saanut ulosotosta asiakirjoja postitse kerran, kun oli sitä erikseen kirjallisesti 28.11.2004 pyytänyt.

Kantelija kertoi, että häneltä ulosmitattu omaisuus oli aikanaan tilitetty velkojille, mutta hän ei ollut kantelupäivään mennessä pyynnöistä huolimatta saanut ulosottoviranomaiselta sellaista kirjallista selvitystä, josta kävisi ilmi, paljonko varoja oli tilitetty velkojana toimineelle konkurssipesälle ja mitä niillä on kuitattu maksetuksi ja paljonko varoja oli tilitetty velkojana olleille verovirastoille ja mitä niille oli kuitattu maksetuksi verovuositain. Kirjallisesta pyynnöstä hän oli saanut selvitykseksi ainoastaan joukon kuitteja, joiden perusteella kantelija ei pystynyt selvittämään edellä esitettyjä avoimia kysymyksiä.

Kantelija kertoi, että sivullisten omaisuutta oli ulosmitattu ja myyty pakkohuutokaupalla hänen velkojensa suorittamiseksi. Pakkohuutokaupan jälkeen hän ei ollut kuitenkaan saanut tietoa, kuinka paljon huutokauppa tuotti varoja eikä myöskään siitä, mihin varat oli mahdollisesti käytetty.

Kantelija arvosteli myös sitä, että hän ei saanut veroviranomaisen suorittamasta kuittauksesta veronpalautuksesta ulosottoviranomaiselta yksilöintiä, minkä verovelan suorituksiksi kuitattu määrä oli käytetty.

- - -

3

RATKAISU

3.1

Postin toimittaminen

Ulosottomenettelyn asianmukaisuusvaatimuksesta on säännös ulosottolain 1 luvun 19 §:ssä, joka tuli voimaan 1.3.2004. Ulosottomiehen tulee toimia virkatehtävissään asianmukaisesti ja puolueettomasti.

Täytäntöönpanotehtävät tulee suorittaa joutuisasti, tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti aiheuttamatta vastaajalle tai sivulliselle suurempaa haittaa kuin täytäntöönpanon tarkoitus vaatii. Ulosottomiehen tulee edistää vastaajan omatoimisuutta ja asianosaisten välistä sovinnollisuutta ulosottoasiassa sopivalla tavalla.

Ennen 1.3.2004 voimassa olleiden säännösten mukaan ulosottoasioissa tehtävät ilmoitukset ja muut tiedoksiannot annettiin asianosaiselle tiedoksi siinä järjestyksessä kuin tiedoksiannoista hallintoasioissa annettussa laissa säädettiin erityistiedoksiannosta, jollei jonkin tapauksen osalta ollut toisin säädetty tai määrätty. Postitse ulosottomies sai lähettää ilmoituksen tai muun tiedoksiannon myös toimialueensa ulkopuolelle (ulosottolain 3 luku 27 §). Ulosottolain 3 luvun 21 §:n 4 momentissa oli säännös prosessiosoitteesta, mutta tuo säännös ei koskenut velallisen prosessiosoitetta.

Tiedoksiannosta hallintoasioissa annetun lain 4 §:n mukaan erityistiedoksianto tapahtui muun muassa siten, että asiakirja toimitettiin asianosaiselle postitse kirjatussa tai kirjaamattomassa kirjeessä. Tässä on kysymys kuiteista, jotka lähetettiin kantelijalle kirjaamattomana postilähetyksenä.

Ulosottolain uudistuksen 1.3.2004 jälkeen asiakirjan tiedoksiantamisesta säädetään ulosottolain 3 luvun 37 §:ssä. Laissa on viittaus hallintolain tiedoksiantosäännöksiin, jotka tältä osin vastasivat aikaisemmin voimassa olleita hallintotiedoksiantolain säännöksiä. Pykälän 3 momentin mukaan tiedoksianto toimitetaan ulkomaille tämän lain tai asianomaisen vieraan valtion lainsäädännön mukaan, jollei Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista ja velvoitteista muuta johdu.

Ulosottolain 3 luvun 38 §:ssä säädetään tiedoksianto-osoitteesta. Sen mukaan hakija, vakuuden antaja sekä väitteen tai vaatimuksen esittänyt sivullinen ovat velvollisia ilmoittamaan ulosottomiehelle sen kotimaassa tai ulkomaalla olevan postiosoitteen sekä halutessaan mahdollisen sähköposti- tai muun osoitteen, johon kaikki ulosottoasiaa ja ulosottovalitusasiaa koskevat asiakirjat saa hänelle lähettää (tiedoksianto-osoite). Vastaajan ilmoittamaa osoitetta voidaan käyttää tiedoksianto-osoitteena hänen suostumuksellaan. Tässä tarkoitettujen henkilöiden ulosottomiehelle toimittamassa kirjoituksessa olevaa merkintää postiosoitteesta pidetään tiedoksianto-osoitteena.

Uudistusta koskevan hallituksen esityksen (HE 216/2001 vp.) perusteluissa todetaan, että vastaajalta pyydettävään tiedoksianto-osoitteeseen voi olla tarvetta etenkin pitkäkestoisessa ulosotossa. Toisaalta voidaan pitää selvänä, ettei vastaajia ole syytä hakijan tavoin velvoittaa ilmoittamaan osoitettaan, jonne tulevaa postia hän sitoutuu seuraamaan sillä uhalla, että asiakirjan oletetaan tulleen hänelle tiedoksi. Velallisen suostumus edellyttää, että ulosottomies pyytäessään tiedoksianto-osoitetta selvittäisi vastaajalle tiedoksianto-osoitteen merkityksen. Estettä ei ole sille, että vastaaja ilmoittaa

tiedoksianto-osoitteeseen postilokeron tai postirestanten. Tällöin on syytä korostuneen selkeästi tehdä selväksi, että laiminlyönti postin seuraamisessa saattaa koitua vastaajan vahingoksi.

Ulosottolain 3 luvun 39 §:ssä säädetään ulosottoasiassa käytettävästä säännönmukaisesta tiedoksiantotavasta, jota voidaan aina käyttää, jollei asiassa edellytetä 40 §:n mukaista todisteellista tiedoksiantoa. Pykälän mukaan asiakirja annetaan tiedoksi antamalla se vastaanottajalle tai lähettämällä tiedoksianto-osoitteeseen. Jollei tiedoksianto-osoitetta ole, asiakirja lähetetään väestötietojärjestelmään merkittyyn osoitteeseen, paitsi jos on tiedossa, ettei tiedoksiannon vastaanottaja asu siinä osoitteessa. Hallituksen esityksen perusteluissa nimenomaan todetaan, että tavallinen tiedoksianto voidaan toimittaa myös ulkomaiseen osoitteeseen, joka on ulosottomiehelle annettu tai muutoin hänen tiedossaan.

Kantelija väittää kantelukirjelmässään, että ulosottovirastosta olisi kieltäydytty lähettämästä hänelle väestötietojärjestelmän mukaiseen ulkomaan osoitteeseen postia ja että avustava ulosottomies A olisi vaatinut häntä esittämään prosessiosoitteen Suomessa.

Avustava ulosottomies A kiistää selvityksessään missään vaiheessa kieltäytyneensä toimittamasta kantelijalle ulkomaille tai mihinkään muuhunkaan hänen pyytämäänsä osoitteeseen ulosottoviraston postia. Hän ei ollut myöskään koskaan kertomansa mukaan vaatinut kantelijalta prosessi- tai tiedoksianto-osoitetta Suomeen. Kantelijaan samaistettujen suomalaisten yhtiöiden Suomessa olevia prosessiosoitteita hän oli tältä ja hänen pojaltaan tiedustellut. Ulosottoviraston konekieliset kuitit ja kehotukset lähetetään keskitetysti yhdestä paikasta kakkosluokan kirjeinä. Posti ei kuitenkaan toimita ulkomaisiin osoitteisiin kakkosluokan kirjeitä. Tämän vuoksi hän oli merkinnyt aikanaan kantelijan osoitteeksi Hämeenlinnan kihlakunnanviraston osoitteen. Kirje tulee siten hänelle mahdollisimman nopeasti, jotta hän voi laittaa sen ykköspostina kantelijan haluamaan ulkomaan osoitteeseen. Tällä toiminnallaan avustava ulosottomies A kertoi halunneensa palvella kantelijaa, jotta hän sai postinsa nopeammin haluamaansa osoitteeseen.

Avustavan ulosottomiehen B:n selvityksen mukaan hän oli toimittanut kantelijan ulosottoasioihin liittyvät postit siihen prosessiosoitteeseen tai tiedoksianto-osoitteeseen, jonka hän tai sivullistahot olivat ilmoittaneet. B esitti muistiinpanonsa kyseisistä osoitteista selvityksensä liitteenä. Lisäksi hän kertoi toimittaneensa kantelijalle asiakirjoja telekopioina ulkomaille. Prosessi- ja tiedoksianto-osoitteiden tiedusteleminen oli tapahtunut hänen aloitteestaan eikä kantelijan näiltä osin ole tarvinnut näitä asiakirjoja erikseen pyytää. B:n muistiinpanoissa on merkintä: "6.8.2001 Olin Hämeenlinnan ulosottovirastossa ja tein takavarikon. Soitin kantelijalle, että tulisiko hän hakemaan päätöksen tiedoksi, jolloin hän ilmoitti olevansa Norjassa, mutta antoi prosessiosoitteen - - -." Muistiinpanoista ilmenee myös kantelijan ilmoittaneen 24.4.2003 puhelimesta prosessiosoitteeseen nyt kysymyksessä olevan ulkomaan osoitteen, jonne B oli lähettänyt ulosmittauspöytäkirjan 24.4.2003.

Kihlakunnanvouti on selvityksessään todennut, että avustavien ulosottomiesten selvityksistä käy ilmi, että kantelijalle on toimitettu asiakirjoja myös ulkomaille hänen ilmoittamaansa telefaxnumeroon ja osoitteeseen. Prosessi- ja tiedoksianto-osoitteiden kysymisellä ulosottoviranomaiset pyrkivät hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja saamaan tiedot velalliselle hänen oikeisiin osoitteisiinsa. Kihlakunnanvouti toteaa edelleen, että uusien lakien myötä tiedoksiantojen toimittaminen ulkomaille yksinkertaistui periaatteessa, mutta tietojärjestelmien, lakien ja käytännön postin kuljettamisen yhteensovittaminen aiheuttaa omia, käytännön työssä ratkaisevia haasteita.

Katson, että asianosaisten kertomukset postin toimittamisesta kantelijalle ulkomaan osoitteeseen ovat jossain määrin ristiriitaiset eikä tavallisena postilähetyksenä vuodesta 2000 lukien toimitettujen jokaisen asiakirjan osalta ole enää selvitettävissä, onko asiakirjat asianmukaisesti ja viivytyksettä lähetetty kantelijalle ulkomaan osoitteeseen ulosottolain edellyttämällä tavalla. Ennen 1.3.2004 voimassa olleet ulosottolain säännökset eivät olleet yhtä täsmälliset kuin tuon ajankohdan jälkeen voimaan tulleet säännökset, joissa muun muassa velallisen tiedoksianto-osoitteesta nimenomaisesti säädetään. Asiassa on kuitenkin jäänyt näyttämättä, että avustava ulosottomies A olisi vaatinut kantelijaa ilmoittamaan prosessiosoitetta Suomessa, johon hänelle annettavat asiakirjat ja ilmoitukset voitaisiin toimittaa.

Kantelijan väite ei tältä osin kohdistu avustavaan ulosottomieheen B:hen, mutta totean, että saadun selvityksen perusteella minulla ei ole aihetta epäillä, että hän olisi tiedustellessaan täytäntöönpanoasiakirjan toimitusosoitetta vuonna 2001 menetellyt lainvastaisesti, vaikkakaan prosessiosoitetta koskevat säännökset eivät tuolloin koskeneet velallista.

Ulosottoviraston postilokero-osoitteen merkitseminen tietojärjestelmään ei menettelynä ole mielestäni ollut virheellistä, koska sillä on pyritty turvaamaan asioiden viivytyksetön tiedoksianto velalliselle, edellyttäen, että näin myös kaikkien asiakirjojen osalta menetellään.

Näin ollen katson jääneen näyttämättä, että asiassa avustavat ulosottomiehet olisivat menetelleet lainvastaisesti tai laiminlyöneet velvollisuuttaan.

3.2

Tilityksistä ilmoittaminen

Ulosoton asianmukaisuuteen on katsottu kuuluvan myös avoimuus ja palveluperiaate, joista on säännös ulosottolain 1 luvun 20 §:ssä. Ulosottomiehen tulee tiedustelun johdosta ja havaitessaan tilanteen niin vaativan, omatoimisesti ilmoittaa velalliselle tämän oikeudesta pyytää ulosoton määrän rajoittamista sekä antaa asianosaisille tarvittaessa muuta ohjausta ulosottoasiassa ja tietoja täytäntöönpanovaiheista samoin kuin muista asianosaiselle merkityksellisistä seikoista.

Valtion perimiskuitista annetun asetuksen 1 §:n mukaisesti jokaisesta rahasuorituksesta, jonka ulosotto- ja täytäntöönpanoviranomainen tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanossa sekä verojen, maksujen, sakkojen ja valtiolle maksettavaksi tuomittujen korvausten perimisessä ulosottoimin

vastaanottaa, on ulosottovelalliselle annettava lunastuksetta yksilöity valtion perimiskuitti (velallisen kuitti). Asetuksen 2 §:n mukaan velallisen kuitti on toimitettava ulosottovelalliselle virkalähettyksenä viipymättä ja viimeistään viikon kuluessa siitä, kun rahamäärä on perimiskuitin kirjoittavan virkamiehen käytettävissä.

1.3.2004 voimaan tullessa ulosottolain muutoksessa annettiin säännös asianosaisille annettavista tulosteista (ulosottolain 1 luvun 34 §). Pykälän 1 momentin mukaan henkilölle, joka on tai on ollut vastaajana tai hakijana ulosottoasiassa, tulee pyynnöstä antaa muut kuin henkilötunnusta ja yhteystietoja sekä tilitysosoitetta koskevat asianhallintatiedot sisältävä tietojärjestelmän tuloste. Pykälän 2 momentin mukaan asianosaiselle tulee määräajoin antaa myös tietoa ulosoton tietojärjestelmässä ulosottoasiassa kertyneistä ja perimättä olevista määristä sekä muista vastaavista seikoista niin kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Tietoja ei kuitenkaan tarvitse antaa jos se on ilmeisen tarpeetonta.

Tässä momentissa tarkoitetun määräaikaisilmoituksen sisällöstä säädetään ulosottomenettelystä annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:ssä. Pykälän mukaan itse ulosottoasiasta tulee ilmoittaa vireilletulopäivä, hakijan saatava n rahamäärä vireilletulopäivänä, peritty rahamäärä ja perimättä oleva rahamäärä. Tällaisia määräaikaisilmoituksia lähetetään automaattisesti ulosoton ULJAS-tietojärjestelmästä Helsingin ulosottovirastosta saadun tiedon mukaan vuosittain kuitenkin siten, että ensimmäinen tällainen määräaikaisilmoitus yli vuoden vireillä olleista asioista lähetettiin velalliselle maaliskuussa 2006. Oikeus hallinnon tietotekniikkakeskuksesta saadun tiedon mukaan ko. ilmoitus oli lähetetty kantelijalle.

Ulosottolain edellä mainittua muutosta koskevan hallituksen esityksen perusteluissa todetaan seuraavaa:

Ulosottoasioiden suuren lukumäärän vuoksi asianosaisjulkisuuskin olisi perusteltua pyrkiä toteuttamaan selkeällä ja yksinkertaisella tavalla. Tästä syystä ehdotetaan, että myös asianosaisille ja eräille heihin rinnastettaville tahoille annettaisiin pyynnöstä tietoa ulosottoasiasta tietynsisältöisenä tietojärjestelmätulosteena rajoittamatta kuitenkaan heidän oikeuttaan saada muullakin tavoin asianosaisena tietoa julkisuuslain mukaisesti. Lisäksi käyttöön otettaisiin palveluperiaatetta ilmentävä määräaikaisraportointi asianosaisille. - - - Pykälän 2 momentin mukaan asianosaiselle tulee määräajoin antaa tietoa ulosoton tietojärjestelmästä ulosottoasiassa kertyneistä ja perimättä olevista määristä sekä muista vastaavista seikoista niin kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Raportointia ei kuitenkaan tarvitsi järjestää, jos se on asiassa ilmeisen tarpeetonta. - - - Tarkoitus on, että säännöllisin väliajoin eli esimerkiksi kerran tai kaksi vuodessa ulosottolaitos lähettäisi asianosaisille tietoa saatavan perinnän siihenastisista vaiheista ja sen hetkisestä perintätilanteesta. Tämä on tärkeää etenkin pitkäkestoisessa toistuvaistulon ulosmittauksessa. Velallinen voisi näin muutoinkin kuin perimiskuiteista seurata kertymiä ja suoritusten kohdentamista eri saataville. Vastaavasti velkoja voisi kootusti seurata täytäntöönpanon kertymiä. Jos hakija katsoo, ettei tarvitse

määräaikaisraportteja, hän voisi ulosottomiehen kanssa sopia, ettei niitä lähetetä edes sähköisesti.

Kantelija arvosteli ulosottoviraston menettelyä siinä, ettei hän mielestään ollut saanut riittävää selvitystä tilitetyistä varoista ja niiden käytöstä velkojen lyhennykseksi.

Helsingin ulosottovirastosta saadun selvityksen mukaan kantelija oli kirjalliseen tiedusteluunsa 28.11.2004 saanut tilitystiedot siten, että ennen 1.3.2004 käytössä olleesta ulosottojärjestelmästä hänelle oli tulostettu selvitys kertymistä ja maksamatta jääneestä pääomasta sekä valtion perimiskuittien kaksoiskappaleita uuden tietojärjestelmän aikana tilitetyistä varoista. Niistä ilmeni, mille velalle rahat oli tilitetty ja miten ulosottomies oli kohdistanut ne korkosaatavalle, viivästyskorolle tai pääomalle sekä ulosottomaksulle. Kantelun perusteella minulla ei ole aihetta ottaa kantaa siihen, sisältääkö tämä selvitys kaikki mahdolliset kuitit, vaan asiassa tulee arvioitavaksi, minkälainen selvitys tiedustelunne johdosta olisi tullut toimittaa.

Kihlakunnanvouti on selvityksessään todennut, että ulosoton tietojärjestelmä tuotti tietynlaisia raportteja, jotka on tarkoitettu lähetettäväksi asianosaisille. Ensisijaisesti velallisten informointi tapahtuu näitä valmiita raportteja käyttäen. Mikäli velallinen ei itse saa raporteista selkoa, tulisi hänen itsensä pyytää lisäinformaatiota ulosotosta. Kihlakunnanvouti toteaa, että ulosotto kohdentaa tilitettävät varat avoimna oleville veloille, mutta velkoja on saattanut kohdistaa varat tästä poiketen.

Kantelija oli 28.11.2004 pyytänyt ulosottovirastolta kirjallisesti selvitystä häneltä ulosmitattujen varojen tilittämisestä eri velkojille. Hän on kirjeessään todennut, että hänelle ei tilityksestä ollut lähetetty selvitystä, josta kävisi ilmi, kuinka paljon kullekin velkojalle on tilitetty ja mihin velkoihin ja verovuosiin tilitykset kohdistuvat. Hän kertoi saaneensa avustavalta ulosottomieheltä A:lta ainoastaan muutaman kuitin, josta ei voinut hänen mukaansa päätellä kyseisiä asioita.

Edellä selostetusta ulosottolain 1 luvun säännöksistä, jotka korostavat palveluperiaatetta ja asianosaisille annettavan tiedon selkeyttä, voidaan mielestäni päätellä, että pelkkien valtion perimiskuittien toimittaminen nimenomaiseen selvityspyyntöön vastaukseksi ei täyttänyt ulosottolain 1 luvun 20 §:n mukaista avoimuuden vaatimukseen kuuluvaa palveluperiaatetta. Näin oli varsinkin, kun kantelijalle annettuun vastaukseen liittyneestä perimiskuitista jäännösverolle ei lainkaan ilmennyt, mistä verovuodesta oli kysymys. Tämä ulosoton tietojärjestelmän puutteesta johtunut ongelma on sittemmin korjattu, mutta tämä seikka olisi tullut ottaa huomioon selvitystä annettaessa. Lisäksi kohdentamista koskevaan kysymykseen olisi mielestäni tullut antaa kantelijalle saatavakohtainen selvitys joko ULJAS-tietojärjestelmän tulosteiden, järjestelmästä saatavien kertymätodistusten tai avustavan ulosottomiehen näiden tietojen perusteella laatiman selvityksen avulla. Määrämuotoinen määräaikaisilmoitus ei Helsingin ulosottovirastosta riippumattomasta syystä ollut tuolloin vielä käytössä. Palveluperiaate olisi kuitenkin edellyttänyt, että nämä tiedot olisi poimittu järjestelmästä sellaiseen muotoon, että kantelija olisi niistä saanut yksiselitteisen tiedon ulosottoviraston

tilityksessä noudatetusta varojen kohdentamisesta veloille ja ulosottovelan määrästä näiden tilitysten jälkeen.

Asiassa on kuitenkin otettava huomioon – kuten kihlakunnanvouti on selvityksessään todennut – että ulosottoviranomainen ei voi puuttua siihen, miten velkoja on käyttänyt ulosoton tilityksessä kertyneitä varoja eri saataviensa suorituksiksi. Näin ollen ulosottomiehen selvitys koskee vain ulosoton tilitystietoja ja ulosoton perintätilannetta.

Saatan edellä mainitun käsitykseni velalliselle annetun selvityksen puutteellisuudesta Helsingin ulosottoviraston, kihlakunnanvoudin ja avustavan ulosottomiehen B:n tietoon.

3.3

Sivullistahon omaisuuden realisointi

Kantelija arvostelee sitä, että erään sivullistahon omaisuutta (taidekokoelma) on ulosmitattu hänen omaisuutenaan, omaisuus realisoitu pakkohuutokaupalla ja varat tilitetty ulosottovelkojille. Huutokaupan jälkeen kantelijalle ei kuitenkaan ilmoitettu kuinka paljon huutokauppa tuotti varoja. Myöskään mitään tietoa siitä, mihin varat on mahdollisesti käytetty, ei annettu.

Saadun selvityksen mukaan huutokaupoista tulevista kertymistä ja niiden tarkasta jakautumisesta ilmoitetaan asianosaisille siten kuin laissa säädetään lähettämällä pyynnöstä pakkohuutokauppapöytäkirja. Kihlakunnanvoudin mukaan kantelija ei ollut tällaista pyyntöä esittänyt. Avustava ulosottomies A:n selvityksen mukaan kantelijalle oli asianmukaisesti lähetetty kuitit kertyneiden varojen kohdentamisesta veloille. Avustava ulosottomies B:n selvityksen mukaan kantelijalle oli etukäteen ilmoitettu huutokaupasta.

Ulosottolain 5 luvun 6 §:n 3 momentin mukaan ulosottomiehen on heti ilmoitettava arvokkaan irtaimen omaisuuden huutokauppakuulutuksesta tai ilmoituksesta velalliselle. Ilmoitus velalliselle voidaan tehdä puhelimitse tai lähettää postitse tavallisena kirjeenä. Pakkohuutokauppapöytäkirjaa ei erikseen ole säädetty lähetettäväksi ilman pyyntöä.

Kantelijalle oli lähetetty faksina ilmoitus pakkohuutokaupasta 16.8.2004.

Saadun selvityksen perusteella katson, että minulla ei ole aihetta epäillä asiassa lainvastaista menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä tältä osin.

3.4

Veronpalautuksen kuittaus

Kantelija arvosteli sitä, ettei ole saanut ulosotosta tietoa siitä, miten veronpalautuksesta kuitatut varat oli käytetty hänen verovelkojensa suorituksiksi.

Tässä ei ole kysymys ulosottoviranomaisen vaan verottajan menettelystä ja veroviranomainen on suorittanut asiassa kuittauksen ulosoton ulkopuolella. Näin ollen selvitystä kuittauksesta on saatavissa kääntymällä asianomaisen

veroviraston puoleen. Tältä osin asiassa ei ole ilmennyt ulosottoviranomaisen virheellistä menettelyä.